

Đà Lạt Ôi Đà Lạt

Ôi Đà Lạt Yêu Quý!

Tôi gọi em như vậy
Vì đây là một người
Tôi yêu như Cha Mẹ!

Ôi Đà Lạt bất kể
Những ngày nắng đêm mưa
Đà Lạt: Quê Hương Thơ
Bệ thờ: Tình Đất Nước!

Đà Lạt không có Trước
Đà Lạt không có Sau
Vì núi không hàng rào
Vì rừng luôn có lối...

Ôi Đà Lạt không tuổi
Vì Đà Lạt không già
Rừng xanh luôn có hoa
Núi xanh luôn nhờ cỏ...

Đà Lạt từng góc phố
Một nỗi nhớ, nhớ hoài
Người bán đậu phụng vui
Người bán xấp xấp đẹp...

Những cánh cửa không khép
Không có ai sổ sàng
Không có ai lang thang
Ai ai cũng lịch sự...

Đà Lạt tôi bắt tử
Dù có người qua đời
Họ thành áng mây trôi
Thành phần thông mờ ảo...

Ôi Đà Lạt, những áo
Áo dài của nữ sinh
Tôi thầy giáo đa tình
Yêu nhánh cây khuyh diệp...

Đà Lạt...không số kiếp

Mà tại sao đổi thay?
Tôi không nghĩ có ngày
Đà Lạt Thành Giọt Lệ!

*Tôi thật không muốn kể
Những gì rất tang thương
Tôi một lòng biết ơn
Nơi Tôi Lòng Để Lại!*

Trần Vấn Lệ